

TELESNA KULTURA • ŠPORT • REKREACIJA • TELESNA KULTURA • ŠPORT • REKREACIJA • TELESNA KULTURA

● ROKOMETAŠI KOLINSKE SLOVANA

PRED PRIČETKOM NOVE SEZONE

Le nekaj manj kot mesec dni nas še loči od pričetka nove tekmovalne sezone v prvi zvezni rokometni ligi. Prav zaradi tega so tudi v taboru RK Kolinske Slovane stekle priprave za novo prvenstvo.

V ljubljanskem prvotilgašu je prišlo do nekaterih sprememb, tako v igralski kakor tudi strokovni zasedbi. Brata Vlado in Miha Bojevič sta zapustila klub in odšla v Celje in ZRN, vratar Vlado Brglez je prenehal z aktivnostjo, Zoran Ravlić se je vrnil v Banjaluko, mladi Jani Longo pa je odšel v Krško. Ob tem velja omeniti še dejstvo, da se Peter Mahne še vedno ni vključil v redno delo z moštvo po razmeroma težki operaciji in tako ne bo nastopal v prihodnji sezoni. K ljubljanskemu klubu pa so pristopili Jani Potočnik iz Slovenj Gradca ter Bojan Fister iz Prul. Ljubljanci pričakujejo še vratarja Lipe iz Ajdovščine Marasa ter Aleša Repino, ki bo kmalu slekel vojaško suknjo.

Namesto trenerja Šilca bo v novi sezoni rokometaša Kolinske Slovane ponovno vodil Ivo Munitič, ki se je po šestletnem premoru vrnil na Kodeljevo. In kakšni so njegovi načrti:

»Ljubljanskemu rokometnemu klubu dolgujem še marsikaj!« meni trener Munitič. »Naša prva naloga je dobro pripraviti moštvo za prvenstvene boje in ohraniti ugled, ki si ga je Kolinska Slovan pridobila v lanskem sezoni, ko se je uvrstila v finale pokala evropskih prvakov.«

Ljubljanci bodo do prvega prvenstvenega srečanja z Dubočico v Ljubljani odigrali več tekem za trening.

RAZPORED TEKEM V LJUBLJANI

12. IX. KOLINSKA SLOVAN — DUBOČICA
23. IX. KOLINSKA SLOVAN — MEDVEŠČAK
3. X. KOLINSKA SLOVAN — KRIVAJA
21. X. KOLINSKA SLOVAN — ŽELJEZNIČAR (S)
4. XI. KOLINSKA SLOVAN — CRVENKA
14. XI. KOLINSKA SLOVAN — PROLETER
21. XI. KOLINSKA SLOVAN — METALOPLASTIKA

Z. FAJDIGA

● VESTI IZ TELESNE KULTURE

● Mali nogomet v Zalogu

OO ZSMS Zalog je v počastitev praznika KS priredila na drsališču v Zalogu drugi tradicionalni turnir v malem nogometu.

Nastopilo je 24. moštvev. Zmagala je ekipa Žiko I., drugo mesto je zasedla ekipa OO ZSMS Zalog, tretji pa je bil Mlinostroj.

Za najboljšega vratarja so proglasili Baltica (OO ZSMS Zalog), za najboljšega strelca pa Josipoviča (Mlinostroj).

V lepem in sončnem vremenu si je turnir ogledalo veliko ljubiteljev malega nogometa, ob zaključnih bojih za pokale pa so bile tribune nabito polne.

FRANCI KOCJAN

● Namizni tenis

Občinska liga v namiznem tenisu je končana. V tekmovalju po Bergerjevem sistemu (vsak z vsemi) se je izvajalcu TVD Partizan Zalog prijavilo 14 moških ekip in 4 ženske ekipe. Zaradi neresnosti do tekmovalja je bila skoraj polovica tekem registrirana 3:0 za navzočega v dvorani. Naslov ekipnega prvaka občine je zasluženo pripadel GIP Gradisu pri moških — vse tekme so prepričljivo dobili — ter NTK Vesna Zalog pri ženskah, ki so tudi premagale vse svoje vrstnice.

Vrstni red

Moški

1. GIP Gradis	13	0	65: 4	26 točk
2. Obrtniki	11	2	61:18	22 točk
3. NTK Vesna II	11	2	59:12	22 točk
4. NTK Kajuh	10	3	51:18	20 točk
5. NTK Vesna I	9	4	49:20	18 točk
6. Komunalno podjetje	8	5	43:28	16 točk

itd.

Ženske

1. NTK Vesna Zalog	3	3	0	9:0	6
2. Tobačna tovarna	3	2	1	6:3	4
3. Komunalno podjetje	3	1	2	3:6	2

VILKO SLUGA

● BALINARSKI KLUB POLJE V PRVI ZVEZNI LIGI

Množičnost, a tudi dobri posamezniki

Pod visokimi in košatimi drevesi na Studencu 41, kjer ima balinarski klub Polje dve majhni zgradbi in v njih najnujnejše prostore, poleg pa dve stezi za balinanje, je bilo tudi v vročih avgustovskih dneh prijetno hladno. Zato je bilo na balinišču skoraj ves dan živahno. Dopoldne so balinili pionirji in mladinci, že zgodaj popoldne pa so pričeli prihajati člani. Krogle so obmirovale le prek opoldneva.

V balinarski klub Polje je včlanjenih 143 prebivalcev iz bližnje okolice, med člani pa je še vedno tudi nekaj delavcev iz Psihiatrične bolnišnice v Polju. Uslužbenci bolnišnice so bili namreč pobudniki balinanja v tem delu naše občine. Prvi začetki segajo tja v leto 1947, čeprav so klub uradno prijavili šele leta 1953. Člani balinarskega kluba lahko za letno članarino 100 dinarjev prihajajo balinat, kadar si zaželi, seveda če sta stezi prosti. Ker pa je balinišče tega kluba edini športni objekt v Polju, je vrsta tistih, ki si želijo vreči kroglo, vedno dolga.

LETOS V PRVO ZVEZNO LIGO

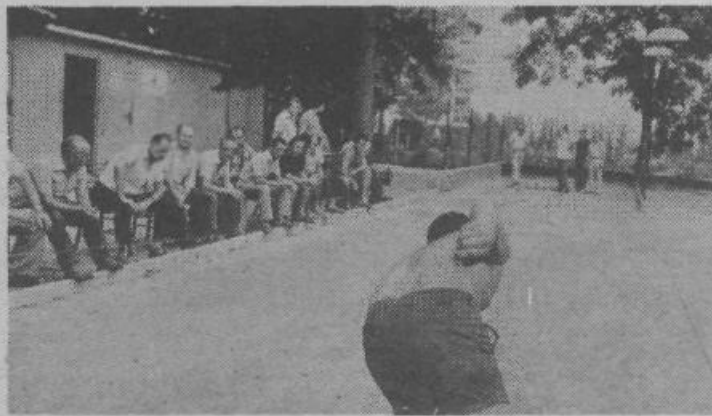
Domala do letošnjega leta so le redki, ki jim balinanje ni ravno konjiček, vedeli za obstoj in delo tega kluba. Včasih se je zdelo, da niti v krajevni skupnosti niso seznanjeni s tem, kako uspešne športnike imajo v

GENERACIJE SE MENJAJO

Nekateri člani ekipe, ki je leta 1954 osvojila naslov državnega prvaka, niso več živi. Drugi ne tekmujejo več. Toda Jože Prunk, ki je skrbel predvsem za mladince, brata Andrej in Karl Požne, Franc Hreščak, Tone Prhavec, Jože Klaus in seveda Drago Govednik so bili tisti, ki so balinarskemu klubu Polje postavili trdne temelje za naprej.

Zdajnji najboljši balinarji kluba Dare Jesih (trener, kapetan in namestnik tehničnega vodje), Franc Rode (tehnični vodja), Mitja Pungčar, Bojan Sever, Maks Dornik, David Letnikovski, Ivan Dvornik, Milan Tekavec in Jože Plut so bili v tistih letih še fantiči. Ker so takrat imeli le eno stezo, na njej pa so vadili najboljši, so mladinci redkokdaj prišli na vrsto. Zadovoljiti so se morali z balinanjem na travniku.

Podmladka jim pri balinarskem klubu Polje ni nikoli manjkala. Okoli

Ali bo zadetek? (Foto: D. Juvan)

svoji sredi. Bolj so nas poznali v Ljubljani in po Sloveniji kot pa v Polju, pripovedujejo tisti, ki so že več let tako rekoč hrbtenica tega kluba. Letos, ko se jim je uspelo prebiti v prvo zvezno ligo, v kateri se bodo še z osemimi drugimi jugoslovanskimi klubi borili za čimboljšo uvrstitev, pa so postali znani tudi v svoji najožji okolici.

Letošnji uspeh ni prišel kar čez noč. Že prvo leto »uradnega« obstoja so povsem nepričakovano prekržali račune marsikateremu bolj znanemu klubu. Leta 1954 so bili že državni prvaki. Ta naslov so obdržali do leta 1958, kasneje pa so bili vedno med najboljšimi v republiki.

»Klubov, s katerimi smo v prvih letih svojega obstoja tekmovali, zdaj ni več. Izjema je le balinarski klub Šiška, ki pa ni več tako dober, kot je bil,« pripoveduje Drago Govednik, ki je bil eden izmed pobudnikov za ustanovitev kluba in član skupine, ki je leta 1947 pričela uspešno uveljavljati ta šport v Polju. Bil je tudi več let predsednik kluba, še zdaj pa je zelo dober balinar in še vedno tekmuje za svoj klub.

dvajset mladincev je tako dobrih, da za naprej računajo nanje. Med njimi so še posebno uspešni Tomo Tomše, Franc Rode, Aleš Škobrne, Uroš Pungčar in Dare Klen. Vsi mladi balinarji so tudi dobri dijaki. Kdor v šoli ni uspešen, ne more zahajati na balinišče. Najprej šola, nato balinanje. Od metanja krogel se namreč ne da živeti.

Nanizajmo še nekaj njihovih uspehov! V prvi zvezni ligi so tekmovali že leta 1976, toda naslednje leto so izpadli. Njihovi mladinci so bili dvakrat državni prvaki. Leta 1965 sta bila dva mladinska člana državne reprezentance na svetovnem prvenstvu v Italiji. Na letošnjem svetovnem prvenstvu v Ljubljani pa je bil v mladinski državni reprezentanci Marjan Govednik. Omenimo naj še Boža Zakrjška, ki je bil lani republiški mladinski prvak.

Nekateri še danes mislijo, da balinanje ni šport temveč gostilniška zabava. Ta pa ne drži, saj je treba tudi pri balinanju, prav tako kot pri drugih športih, veliko vaditi, paziti na hrano, na način življenja. Le tako lahko tekmovalci vzdržijo napore večdnevni tekmovalj. Približno 2 meseca pred pomembnejšim tekmovaljem je treba trenirati vsak dan po štiri ure, skozi vse leto pa najmanj po dve uri. Krogljo, ki tehta 1,3 kilograma, je treba vreči 27 metrov daleč. Tekmovalcu se krogla ne sme zdeti dosti težja od manjšega kamna, kajti le tako lahko natančno zadene cilj.

DENAR IN PROSTOR

»Dvoje stvari pesti zdaj naš balinarski klub: prostor in denar,« je razložil sedanjí predsednik kluba Maks Dornik. Doslej smo od občinske TTKS dobivali 20 tisoč dinarjev na leto. Letos smo prvič dobili nekaj več. Toda še vedno premalo, saj bomo zdaj, ko smo v prvi zvezni ligi, potrebovali več denarja kot prej. Tekmovali ne bomo le v Ljubljani temveč po vsej državi. S tem pa se seveda zelo povečajo stroški za prevoz in bivanje, tudi prijavnine za tekmovalja niso majhne, nakupiti moramo nove drese, krogle in drugo.

Doslej so balinarji vse stroške poravnali sami. Šele pred kratkim so uvedli dnevnic. Vse njihovo delo je bilo res ljubiteljsko, zagnano, ves prosti čas in precej svojega denarja so dali za balinanje. Tako je to, pravijo, če človeka zagrabi in se ne more več umakniti. Še sploh zato ne, ker je balinanje šport, ki ga lahko gojiš od mladih let do starosti.

Dve montažni zgradbi, lahko bi jima rekli kar baraki, pa so vsi njihovi prostori. Številni pokali in priznanja se prašijo, rjavijo in propadajo v majhni sobi, namesto da bi bili razstavljeni v primernem prostoru in v ponos vsej krajevni skupnosti. »Sami bi zgradili kaj bolj primerne, udar-niško,« pravi Maks Dornik, »pa ni-

mamo kje. Tu ne moremo, ker bi to motilo stanovalce bližnje hiše. Ob osmih, najpozneje ob devetih zvečer moramo ugasiti luč in utihniti. Izjemo napravimo le takrat, kadar nas obiščejo balinarski klubi iz zamejstva in se tekmovalje potegne v noč.«

Pa tudi dve balinarski stezi sta premalo, saj se na njiju ne morejo

zvrstiti vsi balinanja željni. V Slapah sicer gradi neki zasebnik, ki je tudi član kluba, pokrito balinišče z dvema stezama. Tja se bodo preselili jeseni, ko bo hladnejše in deževno vreme. Vendar bodo ti stezi imeli le v najemu. Želijo pa si, da bi imeli svoje klubske prostore in več balinarskih stez.

DARJA JUVAN

● JANEZ MAJDIČ O ODPRAVI NA LHOTSE

ŠE BI ŠEL, ČE BO PRILOŽNOST

Desetega marca letos se je na Himalajo podala jugoslovanska odprava 28 moških, ki se je namenila po doslej še nepreplezani južni steni priti na četrti najvišji vrh na svetu, 8501 metrov visoki Lhotse. Odprave se je kot spremljevalec udeležil tudi naš občan Janez Majdič iz Polja. Od takrat je minilo že nekaj mesecev in vtisi so se že preoblikovali v doživlja, ki jih Janez Majdič, kot pravi, zlepa ne bo pozabil. Bila je to njegova prva odprava in prav rad bi se katere udeležil še kdaj, seveda če bo za to priložnost.

»Enajstega marca smo prišli v Katmandu,« pripoveduje Janez Majdič, »prva skupina je odšla takoj naprej, mi pa smo čakali še teden dni na letalo. Hoteli smo se pripeljati do zadnjega letališča v hribih, ki pa je že v oblakih. Toda poleteli smo le do Lukle, to je do nižje ležečega letališča. Od tam smo se napotili peš in prespali v znani vasi Nanche Bazar, skozi katero gredo vse ekspedicije: namenjene na Mount Everest. Zadnja vas je Che Kung na višini 4740 metrov. Tu še raste trava in pasejo se krave. Na tej višini smo tudi občutili prve znake višinske bolezni, ki, zanimivo, bolj na-

to je med peto in šesto uro zjutraj. Takrat je pri nas ena ura ponoči. Je pa ob sončnem vzhodu bilo tako mraz, da mi je sapa zmrzovala pred usti, ko sem govoril v mikrofon. Tudi s prsti sem imel težave, ker so mi zaradi mraza otrpili in nisem bil dovolj gibčen pri pisanju. Pomagal sem si tako, da sem eno roko vedno grel nad plinskim grelcem. Zveza z Ljubljano je potekala nemoteno, s Katmandujem pa nekoliko slabše, ker frekvenca, ki so nam jo določili, ni bila ustrezna. Bilo pa je boljše kot pred dvema letoma z Everestom, z boljšo opremo pa bi bilo lahko še boljše.

Kako je prišlo do tega, da ste se kot radioamater prav vi udeležili te odprave?

Leta 1979 sta dva člana našega radio kluba Kričič spremljala odpravo na Mount Everest. Določeni sem bil jaz, pa potem nisem mogel iti. Letos sem imel ponovno priložnost, moral pa sem 90 tisoč dinarjev, kolikor so znašali stroški za mojo udeležbo, zbrati sam. Polovico denarja je prispeval radio, polovico pa televizija.

Z radioamaterstvom se ukvarjate že od leta 1969. Torej vam izkušnje na tem področju ne manjka? Tu pa je bilo treba tudi hoditi...

Planinarim že od otroštva. Nekaj časa sem se ukvarjal tudi z alpinizmom. Že junija lani pa sem pričel trenirati za ta vzpon. Večinoma po domačih hribih. Vmes pa smo šli tudi na Mont Blanc. Bilo pa je mrzlo in vetrovno, tako da smo prišli le do 4300 metrov višine.

Kje pa ste dobili vse potrebne naprave za oddajanje?

Akumulatorje so napravili v Mežici, antene v Donitu, tozd Trival Kamnik, vse seveda za stonj. Nekaj opreme je bilo tudi moje, drugo pa je bilo last kluba.

In še na koncu, kot nekako pojasnilo, zakaj odprava ni osvojila vrha, čeprav je steno preplezala. Janez Majdič je povedal: »Vremenske razmere smo imeli tako slabe, da jih ne pomnijo niti najstarejši himalajci. Vsa dva okoli enajste ure je pričel padati sneg. Ponehal je šele proti večeru. Takrat se je tudi zjasnilo. Potem je sneg drugi dan dopoldne kar izblapl, ker je bil zrak izredno suh. Zaradi zraka smo tudi imeli težave s kašljem. Pri vzpenjanju v steno se je sneg neprestano usipal pod nogami. Nekateri mlajši člani ekipe so zgubljali voljo. Tako je zmanjkalo moči za odločilni naskok na vrh.«

D. J.

Janez Majdič oddaja sporočilo v Ljubljano. Pri tem opravi se je fotografiral kar sam, na samosprožilec

pada mlajše ljudi kot starejše. Imel srem srečo, da sem občutil le nekoliko glavobola, proti kateremu je pomagal že navadni aspirin. V bazni tabor, ki je bil postavljen na višini 5300 metrov, je naša skupina prišla 25. marca.

In kaj je bila vaša naloga v tej odpravi?

Vzdrževal sem radijsko zvezo med baznim taborom in ministrstvom za turizem v Katmanduju, z Ljubljano in seveda s skupinami naših alpinistov, ki so napredovale po hribu. V Ljubljano sem prvokrat oddajal šele 5. maja, ker prej od nepalskih oblasti nisimo dobili dovoljenja. Takrat sem bil že nekaj več kot mesec dni v baznem taboru. Štiri odprave, ki so bile v Himalaji pred nami, so tudi imele s seboj radioamaterje, pa jim Nepalci sploh niso dovolili nikakršne radijske zveze.

Ste bili doma je naprej zme-njeni, ob katerih urah boste oddajali?

Bili smo, pa je potem prišlo drugače. Ugotovil sem, da je najboljša zveza ob sončnem vzhodu,

● Trimska tekmovalja

V ponedeljek, 7. septembra se bo nadaljeval jesenski del tekmovalja v malem nogometu in košarki. Tega dne se bo pričelo tudi tekmovalje v velikem nogometu.

ZTKO

LJUBLJANA MOSTE-POLJE

● Cooperjev test

Za preverjanje vaših telesnih sposobnosti oziroma vaše telesne pripravljenosti — organiziramo tudi pred pričetkom jesenskih trimskih tekmovalj Cooperjev test na štadionu ŠD Slovan, in sicer v ponedeljek 31. 8., v četrtek 3. 9., v ponedeljek 14. 9. in v četrtek 17. 9., vsakokrat s pričetkom ob 15. uri.

Udeležba je obvezna za vse udeležence naših trimskih tekmovalj, vključeni pa so tudi drugi občani.

ZTKO

LJUBLJANA MOSTE-POLJE

● KOŠARKARSKO DRUŠTVO SLOVAN

AKCIJA 2000

Naročilo za stalno vstopnico v sezoni 1981-82

Za prvenstvene, pokalne, turnirske in prijateljske tekme v dvorani Kodeljevo od 1. septembra 1981 do 1. septembra 1982 (minimalno 20 tekem)

Organizacija — Ime in Priimek:

Kraj: Ulica:

Število stalnih vstopnic:

Cena stalne vstopnice v sezoni 1981/82 je 500 din.

Ugodnosti: 50% nižja cena kot v prosti prodaji.

Spored je tiskan na stalni vstopnici. Po prejemu ožigosanega oziroma podpisanega naročila pošljemo stalno vstopnico takoj, najkasneje pa do 1. septembra 1981. Naročnik se obvezuje, da pred prejemom stalne vstopnice nakaže 500 din na ŽR KD Slovan, Koblarjeva 34, Ljubljana, št. 50103-678-69122 — za akcijo 2000 ali pri društveni blagajni.

Žig organizacije

Datum

Podpis

IZKORISTITE SVOJ PROSTI ČAS ZA OGLED VRHUNSKO KOŠARKE!